

Lunn: Vi have her i Tinget for Skik ikke at skænke Lovforslag, som indbringes ved privat Initiativ nogen særlig Opmærksomhed. Det kan være, det ogsaa kan kaldes en Uskik. Det skal jeg imidlertid ikke indlade mig videre paa. Jeg anfører det kun, fordi det kan tjene til Undskyldning for, at vi ikke her i Landstinget kende synderligt til denne Sag. Jeg, som har Interesse for saadanne Sager, finder derfor, at vi have den Pligt at drøfte Forslaget, i det mindste meget kort, for at undersøge, om de privates Interesser i alle Tilfælde ere iagttagne derved. Det er jo nemlig saaledes, at der saa snart en Jernbane gaar i Udvalg, altid melder sig Interesser, som mene sig brøstholdne eller have noget at anføre. Jeg synes derfor, at Landstinget skylder ogsaa dette lille Forslag at iagttage denne Sikkerhedsforanstaltning, som ligger i Udvalgs Nedsættelse. I øvrigt kan jeg kun anbefale Sagen; jeg er i fuld Overensstemmelse med den højtærede Minister, naar han udtalte, at da der ikke kræves noget Tilskud fra Staten, og da der fra tidligere haves Eksempler paa lignende Jernbanebygninger, er der ikke meget at være betænkelig ved. Men, som sagt, jeg tør ikke gaa ud fra som givet, at de privates Interesser ogsaa ere varetagne paa fyldestgørende Maade.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhandling af Stenolie m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4695 fg.).

Sagen sattes under Forhandling.

Gustav Hansen: Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Vedtagelse. I 1887—88 og senere i 1889 blev et Forslag om samme Emne forelagt Landstinget, men Sagen fremmedes ikke, fordi man mente, at der netop forestod store Forandringer paa Petroleum-

handelens Omraade. Derfor stillede man den Gang Sagen i Bero. Nu er der imidlertid gaaet 13 Aar siden da. Sagen har ikke i den Tid været fremme førend dette lille Lovforslag, der lyder omtrent ordret som det, der forelaa i 1889, nu er blevet forelagt. Jeg skal som sagt tillade mig at anbefale det, da det paa mange Punkter betegner et Fremskridt. Først kan nævnes, at det foreslaas at benytte det Abelske Apparat, som bruges de fleste Steder i Udlandet, og som er langt nøjagtigere end det, man nu for Tiden bruger her hjemme. Dernæst fastsættes Minimum for Antændelsestemperaturen til 23 Grader Celsius, hrørvéd vi her i Landet komme i Overensstemmelse med de os omgivende Lande. Flammepunktet er vel sat en lille Smule højere end andre Steder, idet man i England fordrer $22\frac{7}{10}^{\circ}$, i Sverige 22° og i Tyskland 21° Celsius, men man kommer dog paa det nærmeste i Overensstemmelse med de omgivende Lande. Dernæst opnaas ved Bestemmelsen i § 2, at man faar en Autoritet, der med offentlig Troværdighed kan foretage Prøver, saa at enhver kan sikre sig et lovgyldigt Bevis for at have holdt sig Loven efterrettelig. Jeg føler mig forvisset om, at de handlende gerne se, at de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, indføres, og jeg er ogsaa overbevist om, at der er taget tilbørligt Hensyn til Sikkerheden. Man ved jo, at de tre Lande, jeg før nævnte, England og Sverige og Tyskland, i mange Aar have ladet sig nøje med en endogsaa meget ringere Antændelsesgrad end den her fastsatte. Med Hensyn til Sikkerheden er der vist derfor intet at frygte. Det er nu snurigt nok, at der netop i dette Øjeblik forestaar betydelig Forandring i Petroleumshandelen, idet der er fremkommet et nyt Stof Masut, som sikkert i høj Grad vil blive anvendt til at fyre under Dampkedler med, og som vistnok vil blive Genstand for en overordentlig betydelig Handelsomsætning. Men den Omstændighed, at en saadan Revolte forestaar, afholder mig ikke fra at tilraade det høje Ting at vedtage dette Forslag nu.

Der er blot en lille Forandring, som jeg gerne vilde have indført. I § 1 forbydes det at sælge den let antændelige Petroleum i Smaapartier til Forbrug. Men man kan jo sælge paa Levering, saaledes at Salget omfatter et større Parti, medens der maaske kun udleveres en Fustage eller mindre ad Gangen. Jeg synes derfor, at det, hvis Maalet skal naas, er nødvendigt, at der føjes nogle Ord til, saaledes at det kommer